

De omgeving van de Boerenstoep in een ver verleden

Het mandemaokertie ging als een kogel op rolschaatsen de Boerenstoep af. Welke stoep? Het was de stoep tussen de schoenwinkel van Van Mourik en de vroegere boerderij van Visser. Links zien we de schoenenzaak en daarnaast, bij de voorover gebukte vrouw, de boerderij. De winkel is gesloopt en vervangen door het huidige pand. De boerderij en de stoep hebben later plaats gemaakt voor het Merwedeplein.(BL)

Nog wat schaetsverhaoltjies

M'n êeste schaetse wazze rolschaetse van Hudorao, mè staole wielechies. Die dinger maakte 'n hôop lewaai as ie over de stoeptegels reej en 'n bromgeluid as ie over asfalt schaetste. Op 't schoolplaijn maakte je de mêeste indruk op de maaisies as ie met 'n sleuteltjie de voorwielechies uit de vaste stand draaide zôdà je kon zwiere. As ie ok nog truguit schaetsend rondjies kon draaie, maakte je hêemel d'n blits. 't Mooiste was netuulijk om met 'n gang d'n dijk af te roetse. Waer nou de Jumbo en de Hema zitte, kò je vroeger d'n dijk op en af an 't end van de Frans Halsstraet. Toe 'k daer is 'n keertie met 'n rotgang as 'n kogel d'n dijk afreej, vloog t'r 'n wiertjie và me rolschaets. 'k Gong toen haoks d'n dijk af, tusse twêe grôote aaikebôome deur, over 't gras richting dien houte kêet van 't Leger des Haails die d'r toe nog sting. Niks gebroke en niks gekneusd, blijkbaor bè je van rubber op die leeftijd. IJzerhandel De Meer zette d'r voor 'n paor cente weer 'n nieuw wielechie an.

Toe de slôote bevrore wazze, kree 'k van 'n kennis een paor schaetse. Ze wazze zô bot dà je d'r op ie blôote kont mee naer Keule kon fietse. Naedà ze geslepe wazze, schaetste ik 'r zô op weg. Schaetse is schaetse teslotte, of 't op vier wiele of op 'n stuksie geslepe staol is, maok aailijk nie zôvel uit. 't Wazze nog de tije dat Ard Schenk en Kees Verkerk waere

vollekshele wazze. In de krant stinge hêêle tebelle om de schaetstije in te vulle. Hêêl Nederland zat voor d'n buis as Ard en Keesie mosse schaetse.

Mijn maot hiettende ok Kees en zat bij mijn in de klas. Hum z'n vaoder Riens waarekte, net as mijn vaoder, ok buitenaf. Elleke zondag gonge me aareges naertoe met de Morris van Keese vaoder. Zô kwamme me 'n keer terecht in 't Veerhuis in Puttershoek, 't kefee van Kees Verkerk z'n vaoder. Kees z'n zus kreeg verempeld 'n bietjie sjans mè Kees Verkerk en die zou 't vollegende weekend naer Slierecht komme. Toe zee 'k tege me moeders: "Ik mò naer Keese, want Kees Verkerk komt daer op de koffie!" Moe gelôôfde d'r hêêmel niks van. Ze belde mor eefies naer Pietse, Keese moeder. " 't Is echt waer, hoor Plonie." zee Piets.

Ik zat bij m'n vriend Kees op de kaomer toe d'r aangebeld wier. Toe Kees Verkerk naer binne kwam, gonge we aerzelend de trap af. 't Bleek 'n gewoon mens te weze, en nog 'n aerdige vent ok. 's Maondas vertelde we d'r op 't schoolplaaïn over. We wiere voor liegbakkes en leugenaer uitgemaakt. Dat liep nogaal hôôg op, zôôdà me bij d'n dirrek mosse komme. Hij zee dat aderaosie voor schaetshele mooi was, mor dà me wel 'n hôôp fantesie hadde. Ik onplofte bekant van nijd. Kees bleef dôôdrustig, stak z'n wijsvinger uit en wees naer de overkant van de straet naer de Willem Kloosweg. "Dan mot u m'n ouwers mor eefies belle of d'r uit school mor eve langsaon!" Achteraf is 't trouwes niks geworre tusse Kees Verkerk en Delphine.

Een mandemaokertie